

Megköszönöm Tóth Gyulának, a kuratórium elnökének és a kuratórium tagjainak, hogy ebben az évben engem jelöltek a Kovács Máté emlékének ápolásáért létesített emléklakett átvételére – és Kovács Ilonának a laudációjában elhangzott méltató szavakat.

Szerencsésnek mondhatom magam, mert olyan környezetben éltem, ahol a felelősség, a napi munkabeosztás, a szorgalom, az idővel való gazdálkodás mind a családi életben, mind a munkaterületünkön természetes követelmény volt.

Ezt erősítette a szoros családi kapcsolat révén személyes példamutatásával Kovács Máté.

Ha csak egy szóval foglalnám össze, amit Kovács Máté is belém nevelt, elvárt tőlem, az a felelősség, a munkámmal, munkatársaimmal való kapcsolatban egyaránt. De mindvégig éreztem, tapasztaltam az Ő felelősségérzetét is a könyvtárosi pályára irányításomat követően. Erre egyébként utaltam a 3K-ban megjelent írásomban, visszaemlékezve azokra a reggeli beszélgetésekre, amikor Budapesten könyvtár szakos hallgatóként a hétvégéket gyakran náluk töltöttem, és mindig talált időt a velem való beszélgetésre. Majd a későbbi hivatalos útjaimat (Debrecenből Budapestre) családi látogatással is igyekeztem összekapcsolni. Rengeteg elfoglaltsága ellenére is talált időt Kovács Máté arra, hogy kikérdezzen, érdeklődjön a debreceni eseményekről, a könyvtárakban történekekről, az Egyetemi Könyvtári kollégák felől – akik korábban munkatársai voltak –, a munkámról, terveimről, és hasznos tanácsokkal lásson el.

Különösen emlékeztetek Kovács Máténak azok a néhány szavas megjegyzései, időnként szeretetteljes feddései, amikor egy-egy értekezleten, tanácskozáson, hallgatva a hozzászólásomat, utána félrehívott és négy szemközt, csodálatos pedagógiai érzéssel, kedvesen mosolygó szemmel mondta el véleményét a „hogyan és mit” mondottakról.

Mély nyomot hagyott bennem az a baráti együttérzés, segítségnyújtás, amit a II. világháború utáni családi megrázkódtatásunk alatt kaptunk – különösen Édesapám – Kovács Mátétól.

Körülményei, lehetőségei függvényében, a személyes, baráti kapcsolattartással, az Édesapám Hajdúböszörményből a debreceni Egyetemi Könyvtárba helyezésével lehetővé tette, hogy érdemei és képességei szerint végezhesse szakmai munkáját, és később bekapcsolja közös munkájukba.

Úgy érzem, hogy magyarázattal tartozom azért, hogy miért csak az elmúlt években dolgoztam fel Kovács Máté és Molnár Pál levelezését, fordításait.

Édesapám 1968-ban bekövetkezett halála után néhány évvel az Egyetemi Könyvtárban tartott előadásait, tanulmányait, pl. a Kollégiumi Könyvtárban tartott vizsgálat anyagát és a személyes dokumentumai egy részét rendeztem, és átadtam az Egyetemi Könyvtár Kézirattárának.

A Debrecenből való elköltözésünk után minden egyéb kéziratát magunkkal vittük, és ezek segítségével készítette el Kertész Gyula azt a bibliográfiát, ami Molnár Pál teljes munkásságát és a róla szóló irodalmat is tartalmazza. Ez egyébként megjelent a debreceni Egyetemi Könyvtár „Könyv és Könyvtár” c. évkönyvében 1998-ban a Korompai Gáborné Molnár Pál munkásságáról készített tanulmányához kapcsoltan.

2002 után néhány évvel Kertész Gyula teljes kéziratanyagát is rendeztem, és átadtam a debreceni Egyetemi Könyvtárnak – erről ugyancsak Korompay Gáborné írt a 3K-ban.

A Debrecenbe való visszaköltözésem után nemrég, a még dobozokban levő iratok átnézése során véletlenül akadtam rá Édesapám kézírataira, ugyanis azokat annyira védjük, hogy a doboz fedele alatt leterítettük a Kertész Gyula szerkesztésében megjelent Magyar Könyvészet kefelevonatainak lapjaival.

Így került elő a sok levél, fordítás, dolgozat, amit tőlem telhető módon feldolgoztam, és Kovács Ilonával átadtuk az OSZK-nak.

Egyidejűleg a debreceni Kollégiumi Könyvtár, a debreceni Irodalmi Múzeum, a Hajdú-Bihar Megyei Levéltár (ez utóbbinak az internálással összefüggő iratokat) és a debreceni Egyetemi Könyvtár is átvette a gyűjtőkörébe tartozó dokumentumokat.

Ezzel zárult a Molnár Pál kéziratának közgyűjteményekbe kerülése.

Zárómondatként hálás köszönetemet szeretném kifejezni Tóth Gyulának, aki ezeket a leveleket, fordításokat megismerve közkinccsé tette.

Kertész Gyuláné Molnár Katalin